

4 И като паднѧ на землѧ та, чѧ глѧсѧ който мѧ говореше: Сѧуле, Сѧуле, що ме гѧнишѧ;

5 Я Тѧй рече: кой си тѧ Гѧи; ѧ Гѧъ рече: ѧзѧ самъ 'Исѧсѧ, когото тѧ гѧнишѧ: мѧчно ти ѣ да рѧташѧ срецѧ рѧжѧнѧ.

6 Я тѧй като трепѧраше ѧ се чѧдеше, рече: Гѧи, що ми заповѧдѧшѧ да прѧвимѧ; ѧ Гѧъ мѧ рече: станѧ ѧ влѧзѧ въ градѧтѧ, ѧще да ти се кѧже що ще да прѧвишѧ.

7 Я человекѧ те што ѧдеха сѧ него, стоѧха (като ѧзѧмлѧни) та се чѧдеха, зашто глѧсѧ чѧеха, ѧ нѧкого не виѧдеха.

8 И станѧ Сѧулѧ въ землѧ та: ѧ макѧрѧ мѧ бѧха въорѧни ѧчи те, не мѧжеше да виѧди ни ѧдного: ѧ вѧдеха го дрѧжѧна та мѧ за рѧкѧ та ѧ вѧвѧдохѧ го въ Дѧмѧскѧ.

9 И три дѧи не виѧдеше: ѧ нито ѧде, нито пѧеше.

10 Я тѧмѧ въ Дѧмѧскѧ бѧше ѧдинѧ оѧченикѧ ѧме то мѧ Янѧнѧ: ѧ рече мѧ Гѧъ въ виѧдѧнѧе: Янѧнѧе. Я тѧй рече: ѣто ме, Гѧи.

11 И рече мѧ Гѧъ: станѧ та ѧди на пѧтъѧтѧ който се вѧка прѧвѧ, ѧ потрѧси въ 'Исѧдовѧтѧ дѧмѧ ѧдного Тѧрсѧнѧна, ѧме то мѧ Сѧулѧ: тѧй се сегѧ Бѧсѧ молѧ.

12 Я виѧдѧ (Сѧулѧ) въ виѧдѧнѧе ѧдного человека, ѧме то

мѧ Янѧнѧ, който влѧзѧ, ѧ тѧри си рѧкѧ та на него за да проглѧдне.

13 И въговорѧ Янѧнѧ: Гѧи, чѧлѧ самъ въ мнозинѧ за тѧа человекѧ, колко ѣ злѧ сотворѧлѧ на сѧи те твѧи во 'Иерѧсѧлимѧ:

14 И тѧка ѧма влѧсть въ ѧрхѧтерѧи те да вѧрѧзва сѧчки те който призѧватѧ твѧе то ѧме.

15 И рече мѧ Гѧъ: ѧди, зашто тѧа (человекѧ) ми ѣ сосѧдѧ ѧзѧрѧнѧ, за да пронесе моѧе то ѧме предѧ ѧзыцы те ѧ предѧ цѧровѧ те, ѧ предѧ сыновѧ те 'Исрѧилѧви.

16 Зашто ѧзѧ ще мѧ кѧжемѧ, што трѧеѧва да пострѧда тѧй за моѧе то ѧме.

17 И виѧде Янѧнѧ, ѧ влѧзе въ кѧща та, ѧ като си тѧри рѧцѧ те на него, рече: Сѧуле брѧте, Гѧъ 'Исѧсѧ, който ти се ѧви на пѧтъѧтѧ по който си дошѧлѧ, прѧти ме, за да проглѧднешѧ, ѧ да се ѧспѧлишѧ сѧ Дѧхѧ сѧтъѧй.

18 И тѧа чѧсѧ въпаднѧха въ ѧчи те мѧ като люспѧ: ѧ ѧвѧе проглѧднѧ, ѧ станѧ та се крѧсти:

19 И като хѧпнѧ, оѧкрѧпѧсе, ѧ сеѧе Сѧулѧ нѧколко дѧи тѧмѧ сѧ оѧченицы те който бѧха въ Дѧмѧскѧ:

20 И ѧвѧе проповѧдаше Хрѧстѧ на совѧрищѧ та зашто ѣ тѧй Сѧинѧ Бѧжѧи.